

утѣшава тукъ, а ты страждешъ. А при това между насъ и вастъ ся намира голѣма пропасть: ни отъ вастъ камъ насъ, ни отъ насъ камъ вастъ не е възможно да ся мине.“ Тогава несчастныи казалъ: „можь ти ся, отче Аврааме, испрати Лазари въ кѣшъ-тъ на бащъ ми: имамъ още пятинѣ братѣ; нека ги прѣдупази, та да не дойдѣтъ и они въ това мѣсто мѣченія.“ Авраамъ отговорилъ: „они имать Моисея и Пророцы-тъ: нека слушаютъ ихъ?“—„Нѣ, отче Аврааме,“ говорилъ страдалецъ-тъ: „ако нѣкой отъ мъртвы-тъ дойде до нихъ, то непрѣмѣнно ще ся покажѣтъ.“—„Ако непослушаютъ Моисея и Пророцы-тъ,“ казалъ Авраамъ, „то нѣма да повѣрватъ и онумува, който воскресне отъ мъртвы-тъ.“

ГЛАВА LX.

Чудеса и благодѣянія Иисусъ Христовы.

Иисусъ Христосъ дошълъ веднажъ въ градъ Іерихонъ. На пѣтя сѣдѣлъ слѣпъ чловѣкъ и просилъ милостынь. Като чулъ, че минува покрай него много народъ, слѣпны-тъ попыталъ: „какво значи това?“ Нему отговорили: „оттука прѣминуваа Иисусъ Назарейскый.“ Слѣпны-тъ хваналъ да выка: „Сыне Давидовъ, помилуй мя! Които вѣрвѣли на прѣдъ, го удѣржали и думали му да мълчи, но той още повысоко выкалъ: „Иисусе, Сыне Давидовъ, помилуй мя!“ Иисусъ Христосъ ся запрѣлъ и заповѣдалъ да доведѣтъ слѣпны до Него. „Что ищешь отъ Мене?“ попыталъ Спаситель.—„Господи, направи да прогледнѣ!“ отговорилъ слѣпны-тъ. „Прозри!“ казалъ Спаситель, „твоя-та вѣра тя спасява.“ Въ сѣщъ-тъ минутѣ слѣпны-тъ прогледнѣлъ и отишълъ слѣдъ Господа, славящи Бога. Такожде и всицы, кои видѣли това чудо, прославили Бога.

Другъ пѣтъ привели до Него одного глухонѣма и просили да возложи на него рѣкѣ. Иисусъ Христосъ вложилъ пѣрсты-тъ си въ уши-тъ му и докачилъ ся до языка му. Послѣ,